

ПРОФІЛЬ ГУСТИНИ БАГАТОКОМПОНЕНТНОЇ РІДИНИ В ЦИЛІНДРИЧНІЙ ПОРІ

О. М. Васильєв

*Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
фізичний факультет, кафедра теоретичної фізики,
просп. Глушкова, 2, корпус 1, Київ, 03680, Україна
(Отримано 10 грудня 2007 р.)*

Розраховано профіль густини для багатокомпонентної рідини яка перебуває в циліндричній порі за умови, що в площині, перпендикулярній до осі циліндра, діє зовнішнє поле. Наявність такого поля приводить до неоднорідності розподілу компонентів рідини. При розрахунку профілю густини використано наближення плавної неоднорідності, в межах якого в розкладі енергії системи за відхиленнями густини враховано лише доданки до другого степеня включно. Розв'язок знайдено в загальному випадку, а також наведено результат для однорідного (гравітаційного) поля, що діє перпендикулярно до осі циліндра, описано дію пристінкового потенціалу.

Ключові слова: багатокомпонентна система, густина, просторове обмеження, гравітаційне поле, пристінковий потенціал.

PACS number(s): 05.70.Fh, 05.70.Jk

Значна кількість важливих із практичного погляду просторово обмежених рідких систем мають геометрію циліндричної пори (див., наприклад, [1] та посилання, що містяться там). Як правило, радіус таких пор суттєво менший від їхньої довжини, через що пори можна вважати нескінченними за довжиною. Якщо рідина, що заповнює пору, складається з декількох компонентів, така система становить особливий інтерес з погляду практичного її застосування. У низці експериментів, наприклад, з вивчення розсіяння нейтронів зазначеними системами, для адекватної інтерпретації результатів необхідно розраховувати профіль густини компонентів суміші [2]. Розв'язанню такої задачі присвячена стаття. Зокрема, розглянуто багатокомпонентну рідку систему з геометрією нескінченного циліндра, що перебуває в зовнішньому полі. Задачу розв'язано в загальному випадку, після чого розглянуто дві важливі ситуації: гравітаційне поле та пристінковий потенціал. Такого типу задачі для різних геометрій однокомпонентної рідини вже розглядали інші автори [3–5].

Очевидно, що за відсутності зовнішніх полів усі компоненти розподілені в порі рівномірно. Наявність поля приводить до відхилення густини компонентів від рівномірного розподілу. Математично це можна сформулювати в термінах зміни вільної енергії системи, яка є функціоналом від функцій розподілу густин компонентів. Якщо через $\delta\rho_i(\mathbf{r})$ позначити відхилення густини i -го компонента ($i = 1, 2, \dots, N$, де N — кількість компонентів рідини) від середнього значення $\langle\rho_i\rangle$, то в межах наближення плавної неоднорідності доданку до вільної енергії, зумовлену неоднорідністю густини компонентів, можна записати так:

$$\delta\Phi = \frac{1}{2} \int \left(\sum_{i,j=1}^N \left(a_{ij} \delta\rho_i \delta\rho_j + b_{ij} \nabla \delta\rho_i \nabla \delta\rho_j \right) \right) d\mathbf{r},$$

$$+ 2 \sum_{i=1}^N h_i(\mathbf{r}) \delta\rho_i \Big) d\mathbf{r}, \quad (1)$$

де через a_{ij} та b_{ij} позначено феноменологічні коефіцієнти моделі, а $h_i(\mathbf{r})$ — потенціал зовнішнього поля, що діє на компонент із номером i . Отже, профіль відхилення густини компонентів суміші шукаємо з умови мінімуму функціонала (1). Однак слід також урахувати той факт, що загальна маса компонентів суміші незмінна, а в напрямку осі циліндра розподіл однорідний. Легко показати, що першу умову можна звести до рівності

$$\int \delta\rho_i(\mathbf{r}) d\mathbf{r} = 0. \quad (2)$$

Друга умова означає, що залежність величин від просторових координат потрібно розглядати тільки в площині, перпендикулярній до осі циліндра: використовуємо полярні координати з кутом $0 \leq \phi < 2\pi$ і відстанню від осі $0 \leq r \leq R$, де R — радіус циліндра.

Для пошуку мінімуму функціонала (1) за умови (2) скористаємося методом невизначених множників Лагранжа [6]. Розгляньмо гамільтоніан

$$\delta\Phi_\lambda = \frac{1}{2} \int \left(\sum_{i,j=1}^N \left(a_{ij} \delta\rho_i \delta\rho_j + b_{ij} \nabla \delta\rho_i \nabla \delta\rho_j \right) + 2 \sum_{i=1}^N \left(h_i(\mathbf{r}) + \lambda_i \right) \delta\rho_i \right) d\mathbf{r}, \quad (3)$$

мінімізацією якого розраховуємо профіль густини компонентів, а невідомі множники λ_i знаходимо з умови постійності маси компонентів.

Варіаційні рівняння Ейлера–Лагранжа такі:

$$\sum_{j=1}^N \left(a_{ij} \delta\rho_j(r, \phi) - b_{ij} \Delta \delta\rho_j(r, \phi) \right) = -(\lambda_i + h_i(r, \phi)), \quad (4)$$

де через Δ позначено оператор Лапласа. Граничні умови при цьому мають вигляд

$$\nabla \delta \rho_i(r, \phi)|_{r=R} = 0, \quad (5)$$

$i = 1, 2, \dots, N$. Враховуючи цю обставину, легко показати, що множники визначаємо умовою

$$\lambda_i = -\frac{1}{\pi R^2} \int_0^{2\pi} d\phi \int_0^R h_i(r, \phi) r dr. \quad (6)$$

Для пошуку розв'язку переходимо до матричної форми системи рівнянь Ейлера–Лагранжа:

$$\hat{A}\xi(r, \phi) - \hat{B}\Delta\xi(r, \phi) = -\mathbf{h}(r, \phi), \quad (7)$$

де матриці $\hat{A}$ та $\hat{B}$ формуються елементами a_{ij} і b_{ij} відповідно, елементами вектора поля $\mathbf{h}(r, \phi)$ є компоненти $h_i(r, \phi)$. Що стосується вектора $\xi(r, \phi)$, то його обчислюємо через вектор $\delta\rho(r, \phi)$ (з компонентами $\delta\rho_i(r, \phi)$) як

$$\xi(r, \phi) = \delta\rho(r, \phi) - \frac{\hat{A}^{-1}}{\pi R^2} \int_0^{2\pi} d\phi \int_0^R \mathbf{h}(r, \phi) r dr. \quad (8)$$

Граничні умови для вектора $\xi(r, \phi)$ є такими:

$$\left. \frac{d\xi}{dr} \right|_{r=R} = 0. \quad (9)$$

Розв'язок матричного рівняння (7) з граничними умовами (9) доцільно шукати у вигляді подвійного ряду

$$\xi(r, \phi) = \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{m=-\infty}^{\infty} \xi_{nm} J_{|m|} \left(\frac{\mu_n^{(|m|)}}{R} r \right) \exp(im\phi), \quad (10)$$

де через $\mu_n^{(|m|)}$ позначено нулі похідної від функції Бесселя $J'_{|m|}(\mu_n^{(|m|)}) = 0$. Запишемо вектор зовнішнього поля як

$$\mathbf{h}(r, \phi) = \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{m=-\infty}^{\infty} \mathbf{h}_{nm} J_{|m|} \left(\frac{\mu_n^{(|m|)}}{R} r \right) \exp(im\phi) \quad (11)$$

з коефіцієнтами розкладу

$$\begin{aligned} \mathbf{h}_{nm} &= \frac{1}{\pi R^2 \left(1 - \left(\frac{m}{\mu_n^{(|m|)}} \right)^2 \right) J_{|m|}^2(\mu_n^{(|m|)})} \\ &\times \int_0^{2\pi} d\phi \int_0^R \mathbf{h}(r, \phi) r J_{|m|} \left(\frac{\mu_n^{(|m|)}}{R} r \right) \exp(-im\phi) dr. \end{aligned} \quad (12)$$

У результаті отримуємо

$$\xi_{nm} = \hat{\Theta}_{nm} \hat{B}^{-1} \mathbf{h}_{nm}, \quad (13)$$

де

$$\hat{\Theta}_{nm} = \left(\hat{B}^{-1} \hat{A} + \frac{\mu_n^{(|m|)2}}{R^2} \hat{E} \right)^{-1} \quad (14)$$

а для одиничної матриці використано позначення $\hat{E}$.

Обертаємо матрицю $\hat{\Theta}_{nm}$, використовуючи розклад вигляду [7]:

$$\hat{\Theta}_{nm} = \sum_{p=1}^N \frac{\hat{\theta}_p}{\kappa_p^2 + (\mu_n^{(|m|)}/R)^2}, \quad (15)$$

де матриці $\hat{\theta}_p$ розраховано як

$$\hat{\theta}_p = \prod_{i=1, i \neq p}^N \frac{\hat{E} \kappa_i^2 - \hat{B}^{-1} \hat{A}}{\kappa_i^2 - \kappa_p^2}, \quad (16)$$

а через κ_p^2 ($p = 1, 2, \dots, N$) позначені власні числа матриці $\hat{B}^{-1} \hat{A}$. Стівідношення (10)–(16) визначають розв'язок для розподілу густини компонентів багатокомпонентної суміші в загальному випадку. Далі розглянемо конкретніші ситуації.

Якщо система перебуває в зовнішньому гравітаційному полі, направленому перпендикулярно до осі циліндра, то напрямком відрахування для полярного кута ϕ можна вибрати так, щоб залежність потенціалу поля від просторових координат була задана виразом $\mathbf{h}(r, \phi) = egr \cos(\phi)$, де $\mathbf{e}$ є N -мірний вектор з одиничними компонентами, а g – прискорення вільного падіння. В цьому випадку розв'язок задачі можна записати так:

$$\xi(r, \phi) = \sum_{n=1}^{\infty} \xi_n J_1 \left(\frac{\mu_n r}{R} \right) \cos(\phi), \quad (17)$$

де через μ_n позначено нулі похідної функції Бесселя першого індексу $J'_1(\mu_n) = 0$. Вектори розкладу ξ_n визначаємо як

$$\xi_n = -\frac{2Rg}{\mu_n^3 J_1(\mu_n) \left(1 - 1/\mu_n^2 \right)} \left(\hat{B}^{-1} \hat{A} + \frac{\mu_n^2}{R^2} \hat{E} \right)^{-1} \hat{B}^{-1} \mathbf{e}. \quad (18)$$

Тоді з формули (8) з урахуванням того, що для зазначеного типу зовнішнього поля інтеграл

$$\int_0^{2\pi} d\phi \int_0^R \mathbf{h}(r, \phi) r dr = 0, \quad (19)$$

отримуємо для профілю відхилення густини компонентів від рівномірного розподілу

$$\begin{aligned} \delta\rho &= -2Rg \cos(\phi) \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{p=1}^N \frac{J_1 \left(\frac{\mu_n r}{R} \right)}{\mu_n^3 J_1(\mu_n) \left(1 - 1/\mu_n^2 \right)} \\ &\times \frac{\hat{\theta}_p \hat{B}^{-1} \mathbf{e}}{\kappa_p^2 + \mu_n^2/R^2}. \end{aligned} \quad (20)$$

Як і слід було очікувати, розподіл є антисиметричним щодо центральної площини, що проходить через вісь циліндра перпендикулярно до напрямку поля.

Практично важливим є випадок, коли в ролі зовнішнього поля розглядають потенціал взаємодії зі

стінками. Як правило, для такої взаємодії характерна аксіальна симетрія, що означає, своєю чергою, відсутність залежності від кута ϕ . Якщо $\mathbf{h} = \mathbf{h}(r)$, то загальний вираз для профілю відхилення густини компонентів дещо спрощується:

$$\delta\rho(r) = \frac{2\hat{A}^{-1}}{R^2} \int_0^R \mathbf{h}(r) r dr \quad (21)$$

$$- \sum_{n=1}^{\infty} \frac{2J_0\left(\frac{\mu_n r}{R}\right)}{J_0^2(\mu_n)} \sum_{p=1}^N \frac{\hat{\theta}_p \hat{B}^{-1}}{\kappa_p^2 R^2 + \mu_n^2} \int_0^R \mathbf{h}(r) r J_0\left(\frac{\mu_n r}{R}\right) dr,$$

причому числа μ_n в цьому випадку є нулями функції

Бесселя першого індексу $J_1(\mu_n) = 0$. Наприклад, для пристінкового потенціалу вигляду $\mathbf{h}(r) = \mathbf{U}\left(1 - r^2/R^2\right)$ зі сталим вектором $\mathbf{U}$ отримуємо такий вираз:

$$\delta\rho(r) = \frac{\hat{A}^{-1}\mathbf{U}}{2} + 4R^2 \sum_{n=1}^{\infty} \frac{J_0\left(\frac{\mu_n r}{R}\right)}{\mu_n^2 J_0(\mu_n)} \sum_{p=1}^N \frac{\hat{\theta}_p \hat{B}^{-1}\mathbf{U}}{\kappa_p^2 R^2 + \mu_n^2}. \quad (22)$$

Враховуючи ту обставину, що $J_0(\mu_1) < 0$, густина розподілу більша біля стінок. Такий результат є очікуваним, оскільки використаний для розрахунків потенціал відповідає гідрофільній поверхні.

-
- [1] В. П. Воронов, В. М. Булейко. Журн. експ. теор. физ. **113**, 1071 (1998).
 [2] В. Я. Антонченко, А. С. Давыдов, В. В. Ильин, *Основы физики воды* (Наукова думка, Киев, 1991).
 [3] Л. А. Булавин, Д. А. Гаврюшенко, В. М. Сысоев, Журн. физ. химии **70**, 559 (1996).
 [4] Л. А. Булавин, Д. А. Гаврюшенко, В. М. Сысоев, Журн. физ. химии **70**, 1525 (1996).
 [5] Л. А. Булавин, Д. А. Гаврюшенко, В. М. Сысоев, Журн. физ. химии **70**, 2102 (1996).
 [6] Дж. Мэтьюз, Р. Уокер, *Математические методы физики* (Атомиздат, Москва 1972).
 [7] А. Н. Васильев, Теор. мат. физ. **135**, 335 (2003).

DENSITY PROFILE IN A MULTICOMPONENT LIQUID IN CYLINDRICAL PORE

A. N. Vasilev

*Taras Shevchenko Kyiv University, Physics Faculty,
 Department of Theoretical Physics, 2 Glushkov prosp., Building 1, Kyiv, UA-03680, Ukraine
 e-mail: vasilev@univ.kiev.ua*

We consider a multicomponent liquid in cylindrical pore and find density profiles for this system with the external field applied in the plate perpendicular to the main axis of a cylinder. Due to this field density distribution is non-homogeneous. To find density profiles we use an approximation of weak non-uniformity under which energy of the system expanded on density deviations up to second-order terms. Solutions are found in the general case and for uniform (gravitational) field. Also we investigate wall influence on density profiles.